

Διοέλιδο

Τί;

Ιδού λοιπόν ποια είναι η ταυτότητά μας.
Η σημαία μας.
Η διδασκαλία μας.
Δεν διδάσκουμε κάτι δικό μας.
Που απλώς ακούσαμε.
Που μάθαμε.
Κηρύσσουμε “Χριστόν Εσταυρωμένον”.
Έχουμε συνειδητοποιήσει, ότι, χωρίς τον Σταυρό του
Χριστού, όλα διαφοροποιούνται.
Η ζωή μας καταντά ματαιοπονία.
Χωρίς το Σταυρό δεν υπάρχει σωτηρία.
Η παρουσία του Σταυρού στη ζωή μας, μας τοποθετεί
συνεχώς μπροστά στον προβληματισμό:
Ο Χριστός σταυρώθηκε, για να σώσει εμάς.
Πού στεκουμε λοιπόν;
Κάτω από το Σταυρό του Χριστού;
Κοντά Του;
Μακριά Του άραγε; Και πόσο;
Αρκούμεστε να τον βλέπουμε από απόσταση; Με το
χέρι μας αντήλιο;
Υποθέτουμε: “Α, ναι. Κάπου εκεί θα είναι”;
Έξω από τη ζωή μας λοιπόν;
Τί πετυχαίνουμε άραγε έτσι;

+ο π. Γ.

Καθημερινά

- Να δείχνεις δυνατός, όταν αισθάνεσαι αδύνατος. Θαρραλέος, όταν είσαι φοβισμένος. Να δείχνεις ταπεινοφροσύνη, όταν είσαι νικητής.
- Ο μεγαλύτερός σου εκθρόνος, αυτός που φταίει για όλα τα κακά που σε βρίσκουν, είναι αυτός που βλέπεις κάθε πρωί στον καθρέφτη σου.
- Γιατί εμείς δεν τραγουδάμε, για να ξεχωρίσουμε, αδελφέ μου, απ' τον κόσμο. Εμείς τραγουδάμε, για να σμιξουμε τον κόσμο. (Γ. Ρίτσος)
- Μάθε από το χτες. Ζήσε για το σήμερα. Να ελπίζεις όμως για το αύριο.
- Όσοι δεν μπορούν να σε φθάσουν, προσπαθούν να σε μειώσουν.
- Θάρρος δεν είναι η απουσία του φόβου, αλλά η απόφασή σου ότι αυτό που θέλεις, είναι πιο σημαντικό από τον φόβο.
(Ambrose Redmoon)
- Οι άνθρωποι γενικά κρίνουν περισσότερο απ' τα φαινόμενα, παρά απ' την πραγματικότητα. Διότι η όραση ανήκει σε όλους... Η αντίληψη όμως σε λίγους.

Άνθισε

«Ρώτησαν την αμυγδαλιά, αν υπάρχει Θεός, και η αμυγδαλιά άνησε!» (Ν. Καζαντζάκης).

Δίνει την καλύτερη απάντηση. Αναπέμπει δοξολογία κι ευχαριστίες στο δημιουργό της. Προσθέτει την ομορφιά και το μεγαλείο της, στην ομορφιά και το μεγαλείο της φύσης.

Μιλά στις καρδιές των ανθρώπων. Ομορφαίνει τον κόσμο γύρω της. Διαλύει, με τα κατάλευκά της, τη μαυρίλα της εποχής. Αυτή του πολέμου. Ζωντανεύει στις ψυχές των τρομαγμένων και κατατρεγμένων παιδιών τη χαμένη ελπίδα.

Πόσα, αλήθεια, έχει να μας διδάξει η φύση!

Πόση ομορφιά και χάρη ξεπετάγονται από τη «νέκρα» των προηγούμενων βδομάδων! Πόση δύναμη κρύβεται και περιμένει την κατάλληλη στιγμή! Στην ώρα του γίνεται το θαύμα. Εκεί που όλα μοιάζουν χαμένα. Η φύση ζωντανεύει. Ανασταίνεται.

Κι οι άνθρωποι παρακολουθούμε την ανάσταση. Κι απολαμβάνουμε.

Δεν φτάνει μόνο αυτό. Πρέπει και να τη ζήσουμε. Της ζωής μας να την κάμουμε μέρος αναπόσπαστο.

Η χαρά και το χαμόγελό μας να γίνουν ζωντανές αμυγδαλιές. Να δοξολογούν τον Πλάστη.

Δ.Δ.

Μια εικόνα

Διοέλιδο

Ας...

Ο λόγος του Θεού λοιπόν είναι αιώνιος.
Δεν επηρεάζεται από το χρόνο.
Δεν μαραίνεται όπως το χόρτο.
Δεν περνά.
Δεν φεύγει.
Δεν εξαφανίζεται.
Είναι μόνιμος σύντροφος του Χριστιανού.
Και είναι αναλλοίωτος.
Αλίμονο αν άλλαζε.
Έρχεται. Και δεν παύεται.
Δεν κρύβεται στο χρονοντούλαπο. Και τις βιβλιοθήκες
τις ανήλιαγες.
Ό, τι είπε ο Κύριος, ήταν, είναι και θα είναι πάντα
τέλειο.
Ο χρόνος δεν το επηρεάζει.
Ούτε το αλλοιώνει.
Δεν το εξαφανίζει.
Ο λόγος του Θεού μένει στους αιώνες.
Για πάντα φωτίζει.
Καθοδηγεί.
Απαλύνει τις πληγές.
Παρηγορεί.
Συμπαραστέκεται.
Κι αυτά όλα σε μας. Για τον καθένα μας προσωπικά. Μα
και ξεχωριστά.
Ας εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία τούτη.

+ο π. Γ.

Καθημερινά

● Ποτέ δεν ξέρεις πόσο δυνατός είσαι, μέχρι τη στιγμή που το να είσαι δυνατός είναι και η μόνη σου επιλογή.

● Υπάρχει ένα φως κάπου. Μπορεί να μην είναι πολύ φωτεινό αλλά διώχνει το σκοτάδι. Να παραφυλάς.

(Henry Charles Bukowski)

● Το να μην ξέρεις, είναι κακό. Το να μην θέλεις να μάθεις, είναι κάκιστο.

(Αφρικανική παροιμία)

● Από τη σοβαρότητα στη γελοιότητα, η απόσταση είναι μικρή. Από τη γελοιότητα όμως στη σοβαρότητα, η απόσταση είναι τεράστια.

(Σαίξπηρ)

● Σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν είναι σαν να σβήνεις και ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον.

(Γιώργος Σεφέρης)

● Έχεις τα πινέλα, έχεις τα χρώματα. Ζωγράφισε τον παράδεισο και μπες μέσα.

(Νίκος Καζαντζάκης)

● Είμαστε λίγο τσακισμένοι. Την τελευταία φορά όμως που δοκίμασα τσακισμένα μολύβια, χρώματιζον ακόμα το ίδιο. (Trent Sheton)

Αυτό που δίνουμε

«Αν πιστεύεις ότι η αγάπη είναι μόνο για τους τυχερούς και τους δυνατούς...

Θυμήσου:

Τον χειμώνα,

βαθειά κάτω από το χιόνι,

βρίσκεται ο σπόρος,

που με την αγάπη του

Ήλιου,

την Άνοιξη,

γίνεται ρόδο».

Η φύση ανασταίνεται. Η ζωή δεν μπορεί να μείνει κρυμμένη στο χώμα. Δεν της ταυριάζει το σκοτάδι. Όταν είναι ώρα, γίνεται η έκρηξη. Στην πάλη με το σκοτάδι, το φως ξαναβγαίνει νικητής. Ο Ήλιος λιώνει τους πάγους. Ζεσταίνει τις καρδιές. Απαλύνει τον πόνο. Συντρίβει του κακού τις αλυσίδες. Ανανεώνει την πίστη. Γεμίζει τον κόσμο με τη χαμένη ελπίδα. Πάνω απ' όλα σκορπίζει την αγάπη παντού. Την αγάπη που την κάναμε μίσος. Αδιαφορία. Και φιλαυτία.

Παγώσαμε στο καβούκι μας. Χαραμάδα δεν αφήσαμε στις ακτίδες του ήλιου.

Ως τότε όμως μακριά θα κρατούμε το Φως; Πόσο θ' αντέξουμε στη μοναξιά μας;

Ίσως μέχρι ν' αντιληφθούμε, πως, ναι μεν, με ό,τι παίρνουμε ζούμε. Αλλά η ζωή μας είναι αυτό που δίνουμε.

Χριστός Ανέστη!

ΔΔ

Μια εικόνα

Διοέηδο

Άλλο...;

Το ρήμα (Α΄ Πέτρ. α΄ 25), ο λόγος του Θεού, σας μεταδόθηκε.

Ήλθε ως καλή αγγελία.

Σε ποιούς; Μα σ' εμάς τους Χριστιανούς.

Το μήνυμα είναι σαφές. Η καλή αγγελία δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ο λόγος του Θεού ο σωτήριος.

Αυτό που δίδαξαν οι άνθρωποι του Θεού δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά τα λόγια Του.

Μεταφέρθηκε λοιπόν ο λόγος του Θεού γνήσια.

Τα όργανα που τον μετέφεραν, έκαναν το έργο τους σωστά.

Είπαν αυτά που έπρεπε.

Δεν παρέλειψαν τίποτε.

Ατόφιος ο λόγος Του λοιπόν. Γνήσιος. Ευθύς. Ξεκάθαρος. Χωρίς πιθανότητα παρεξήγησης. Παρερμηνείας.

Όπως ακριβώς τον είπε.

Τί απομένει σ' εμάς;

Ένα και μόνο.

Να τον αξιοποιήσουμε.

Τί άλλο;

+ο π. Γ.

Καθημερινά

- Μια στιγμή υπομονής σε ώρα θυμού, σώζει από χιλιάδες στιγμές στεναχώριας.
- Ελευθερία είναι η θέληση να είναι κανείς υπεύθυνος απέναντι στον εαυτό του. (Φ. Νίτσε)
- Η ομορφιά δεν είναι στο πρόσωπο. Είναι το φως στην καρδιά. (Kahlil Gibran)
- Όλα αξίζουν τον κόπο, αν η ψυχή δεν είναι μικρή. (Fernando Pessoa)
- Μην κρίνεις κανένα από την εμφάνισή του. Μια πλούσια καρδιά μπορεί να χτυπά κάτω από τα πιο φτωχά ρούχα.
- Μην παίρνεις τίποτε προσωπικά. Αυτό που λένε οι άνθρωποι για σένα, είναι η δική τους πραγματικότητα και όχι η δική σου.
- Τα καλύτερα και πιο όμορφα πράγματα στον κόσμο δεν μπορείς να τα δεις ή να τα αγγίξεις. Τα αισθάνεσαι μόνο με την καρδιά...
- Είναι τόσο μικρή η ζωή, που ούτε τον εαυτό σου δεν προφταίνεις να γνωρίσεις. Ούτε ακόμα να χορτάσεις αυτή τη γλυκειά προσμονή για όλα αυτά που έτσι κι αλλιώς το ξέρεις πως δεν θα' ρθουν.

(Αλκυόνη Παπαδάκη)

“Ενός...”

Δεν προφταίνουμε τις δουλειές μας. Οι έγνοιες και τα προβλήματα ασφυκτικά μας πνίγουν. Μας στεναχωρεί το κάθε τι. Με το παραμικρό ισοπεδωνόμαστε. Η καθημερινή τύρβη καταβροχθίζει το χρόνο. Τις δυνάμεις. Και την καρδιά μας. Μέχρι να χτυπήσει το καμπανάκι. Μέχρι τα πράγματα να «σοβαρέψουν».

Μέχρι το μάτι να πέσει... Και η καρδιά να πάρει το μήνυμα. Να ζήσει τα δύσκολα:

«Μόνο όταν βιώσεις ένα σοβαρό γεγονός στη ζωή σου, θα μπορέσεις να καταλάβεις με πόσα ασήμαντα πράγματα είχες ασχοληθεί τόσον καιρό...».

Δεν έχεις βαρεθεί να αγχώνεσαι; Ν' αγνοείς τους άλλους; Να διαμαρτύρεσαι με το παραμικρό; Να αδιαφορείς για τα πάντα; Να μένεις ξαπλωμένος απαθής; Να ασχολείσαι με ένα σωρό θέματα ασήμαντα; Και αξίας αμφίβολης;

Δεν σε χτύπησε ποτέ ηλεκτρισμός;

Να θυμηθούμε την παραίτηση του Χριστού προς τη Μάρθα: «...μεριμνάς και τυρβάζη περί πολλά, ενός δε εστι χρεία».

Και να ασχοληθούμε με την ουσία.

ΔΔ

Μια εικόνα

Διοέλιδο

Στην πίστη

“ίνα το αυτό λέγυτε πάντες” (Α΄ Κορ. α΄10)
Μια πολύ αξιόλογη προτροπή του Απ. Παύλου.
Ζητά από τους Κορινθίους να λένε τα ίδια.

Να μην διαφωνούν.
Να συμφωνούν μεταξύ τους.

Αυτή η σκέψη του Παύλου δεν ζητά ούτε κατάργηση της
ατομικής ελευθερίας, ούτε καταστράτηγηση της ευθύνης.

Ο κάθε Κορίνθιος και, κατ’ επέκταση, ο κάθε Χριστιανός
οφείλει να καλλιεργεί την ελευθερία. Αλλά και την ευθύνη.

Πού; Πότε;

Στα θέματα πίστης. Σωτηρίας. Καθοδήγησης. Γραμμής
ασφαλώς. Να ομονοούμε λοιπόν. Να συμφωνούμε.

Αυτή η ομόνοια, η σύμπνοια θα μας βοηθήσουν τα
μέγιστα.

Θα μας μάθουν ν’ αγωνιζόμαστε

“Κι η προσωπικότητα; Κάποιοι θ’ αντιμιλήσουν:
“Δεν καταργείται έτσι;”

Ασφαλώς όχι. Δεν θα κάνουμε τους ανθρώπους πιστά
αντίγραφα κάποιων.

Δεν θα καταργήσουμε την προσωπικότητα. Την
πρωτοβουλία. Την επιχειρηματολογία. Του καθενός, την
αυτοτέλεια.

Στην πίστη θα λειτουργήσει η ομόνοια. Όχι στα ατομικά
χαρακτηριστικά.

Προχωρούμε λοιπόν;

+ο π. Γ.

Καθημερινά

● Καλύτερα να με χαστουκίσεις με την αλήθεια, παρά να με φιλήσεις με ένα ψέμα. (Ρωσική παροιμία)

● Η αγάπη δεν είναι να κοιτάζουμε ο ένας τον άλλο, αλλά να βλέπουμε μαζί προς την ίδια κατεύθυνση. (Antoine de Saint- Exupery)

● Όταν κλείνεσαι στον εαυτό σου, φτιάχνεις ένα δικό σου κόσμο. Μπορεί έτσι να νιώθεις ασφάλεια, αλλά αποξενώνεσαι απ' όλους τους ανθρώπους.

● Οι αδύνατοι εκδικούνται. Οι δυνατοί συγχωρούν. Οι έξυπνοι αγνοούν.

● Το ζήτημα πια έχει τεθεί: Ή θα εξακολουθήσουμε να γονατίζουμε.../ ή θα σηκώσουμε άλλον πύργο ατίθασο.

(Μ. Κατσαρός)

● Όταν και το τελευταίο δέντρο θα έχει πεθάνει. Και το τελευταίο ποτάμι θα έχει μολυνθεί. Και το τελευταίο ψάρι θα έχει αλιευθεί... Τότε μόνο θα συνειδητοποιήσεις ότι τα χρήματα δεν τρώγονται.

● Οι περισσότερες από τις σκιές αυτής της ζωής προκαλούνται, επειδή στεκόμαστε κόντρα στη ίδια τη λιακάδα μας. (Ραλφ Ουάλντο Έμερσον)

Τότε...

Συχνά, οι κάτοικοι ενός χωριού επισκέπτονταν ένα σοφό γέροντα, παραπονούμενοι για τα ίδια προβλήματα.

Μια μέρα αποφάσισε, να τους πει ένα ανέκδοτο. Όλοι γέλασαν με την καρδιά τους.

Ύστερα από μερικά λεπτά τους είπε ξανά το ίδιο ανέκδοτο. Μόνο μερικοί χαμογέλασαν.

Όταν όμως το είπε για τρίτη φορά, κανένας δεν γέλασε.

Εκείνος χαμογέλασε. Και είπε: «Δεν μπορείτε να γελάσετε με το ίδιο ανέκδοτο ξανά και ξανά. Τότε γιατί συνεχώς κλαίτε για τα ίδια προβλήματα;

Οι ανησυχίες και τα παράπονα δεν λύνουν τα προβλήματά σας. Απλώς χάνετε χρόνο και ενέργεια”.

Να μάθουμε λοιπόν να ζούμε με τις δυσκολίες και τις ταλαιπωρίες. Είναι μέρος της ζωής μας. Καθημερινές ασκήσεις αρετής.

Χρειάζεται ν' αντέχουμε ό,τι έρχεται. Τον κόπο και όλα τα γεγονότα της κάθε μέρας.

Να μάθουμε να προσευχόμαστε. Να πιστεύουμε. Να υπομένουμε. Να συγχωρούμε. Ν' αγαπούμε.

Τότε βρήκαμε το Θεό!

ΔΔ

Μια εικόνα

Διοέηδο

Τότε

Δεν ήταν δυνατό ο Πέτρος να μιλήσει για τόσα θέματα (στην επιστολή του) και να μην πει τίποτε για την αγάπη. (Α΄ Πέτρ. α΄ 22).

Εντολή λοιπόν: “Αγαπήσατε”.

Ποιούς;

Αλλήλους.

Ο ένας τον άλλο.

Πώς; Εκτενώς.

Έντονα.

Χωρίς διαλείμματα.

Προσωποληψίες.

Διαρκώς.

Συστατικό της χριστιανικής ζωής δεν είναι η αγάπη;

Προς όλους.

Συνεχής.

Αδιάλειπτη.

Ο Χριστός από αγάπη θυσιάστηκε για μας.

Εμείς λοιπόν υπακούοντας σ’ Εκείνον και αντιγράφοντάς Τον. Ν’ αγαπήσουμε τους συνανθρώπους μας.

Εντυπωσιάζει το : “αλλήλους”.

Δεν λέει: “μόνο τους χριστιανούς”. Μα όλους. Ο ένας τον άλλο.

Η αγάπη τούτη βέβαια να είναι γνήσια.

Ατόφια.

Πληθωρική.

Θα είμαστε ευτυχισμένοι τότε.

Δοκιμάζουμε;

+ο π. Γ.

Καθημερινά

● Πολλοί πιστεύουν, πως το χειρότερο πράγμα είναι να χάσεις κάποιον που αγαπάς. Όμως ακόμη χειρότερο είναι να χάσεις τον εαυτό σου για κάποιον που αγαπάς.

● Η καρδιά είναι ζωντανή, όταν αγαπά και όχι απλώς όταν χτυπά.

● Η αλήθεια είναι όπως το οινόπνευμα. Καίει, αλλά κάνει καλό!

● Μη λυπάστε τους μοναχικούς ανθρώπους. Κρατήστε τον οίκτο σας γ' αυτούς που συμβιβάζονται με κάποιον, γιατί τρέμουν το ενδεχόμενο της μοναξιάς.

● Ο ομορφότερος τρόπος να λες "σ' αγαπώ" είναι οι πράξεις σου.

● Γεννηθήκαμε από θαύμα... Ζούμε μέσα στο θαύμα... Η ύπαρξή μας είναι ένα μεγάλο πολύπλευρο θαύμα... Και το μόνο που δεν πιστεύουμε τελικά... είναι τα θαύματα...!

● Αν ασχολείσαι διαρκώς με το να κρίνεις τους ανθρώπους, σίγουρα δεν σου μένει χρόνος, για να τους αγαπήσεις.

(Μητέρα Τερέζα)

Τον εαυτό της

«Νομίζω πως οι γυναίκες είναι τρελές να διεκδικούν ισότητα με τους άνδρες. Είναι πολύ ανώτερες. Οτιδήποτε δώσεις στη γυναίκα, θα το κάνει μεγαλύτερο. Θα το μεταμορφώσει. Αν της δώσεις ένα σπίτι θα σου δώσει εστία. Αν της δώσεις προμήθειες θα σου δώσει φαγητό. Αν της δώσεις ένα χαμόγελο, θα σου χαρίσει την καρδιά της. Πολλαπλασιάζει και μεγεθύνει ό,τι της δίνεται» (Άγγλος φιλόσοφος).

Πολύς λόγος γίνεται για ισότητα στην ανδροκρατούμενη κοινωνία μας.

Η καταπίεση κι ο εξευτελισμός από τη μια. Οι διεκδικήσεις κι η αξιοπρέπεια από την άλλη, συνθέτουν ένα σκηνικό παράξενο. Αντιπαλεύουν γυναίκες με άνδρες.

Μια αντιπαράθεση αχρείαστη. Γιατί γυναίκες και άνδρες είναι πλασμένοι να βαδίζουν μαζί.

Συμπλήρωμα απαραίτητο στις ζωής τις ανηφόρες και τις χαρές. Με τη γυναίκα να στέκεται βράχος. Να προσφέρει αγάπη και ευτυχία. Αγκαλιές και χαμόγελα.

Να εντυπωσιάζει με τις αντοχές της. Να βρίσκει τη δύναμη να συνεχίσει να δίνει τον εαυτό της.

ΔΔ

Μια εικόνα